

Opnieuw in Ethiopië waardevol voor Mary Joy

Dagboek 20 maart – 3 april 2012



Door: Jan Luursema

DINSDAG 20 MAART 2012

Back to Afrika

Het eerste deel van het project dat ik voor Mary Joy verzorg is afgesloten. Vorige week zijn er op twee locaties workshops gehouden en zijn de resultaten van de evaluatie besproken. Nu de 'lessons learned' zijn vastgesteld is het tijd voor de volgende stap. Het ontwikkelen van een strategie naar de toekomst. Als eerste stap organiseren we hiervoor een 3 daagse conferentie. En dus is nu het juiste tijdstip om opnieuw naar Afrika te vertrekken.



De reis er naar toe is me bekend van de vorige keer. In één lange dag kun je van de Kievitshof in Elst naar een hotel in Addis Ababa reizen. Om 6.00 uur van huis en om 6.11 uur de trein naar Arnhem. Overstappen in Arnhem en Utrecht en om 7.45 uur sta je dan in de vertrekhal op Schiphol. De treinreis van Utrecht naar Schiphol was erg gezellig. In mijn coupé zat een hoogleraar die ook naar Ethiopie onderweg was (uiteraard zelfde toestel) en een inkoper die onderweg naar Dallas was. We hadden een aangenaam gesprek over onze plannen en voornemens voor de komende week. De inkoper was bezig een machine te kopen die speciale displays kon maken. Het bleek een zeer innovatief idee te zijn en dus waren er volop problemen (of uitdagingen!). De professor was gespecialiseerd in water en grond. Een AIO doet in het noorden van Ethiopie onderzoek en hij ging even op de koffie. En uiteraard ondertussen het project bespreken.



Op Schiphol waren het de gebruikelijke rituelen. De bagage drop-off, dit keer volledig selfservice. De koffer op de schaal (19,3 kg). De boardingpass scannen en het kofferlabeltje komt er automatisch uit. Vervolgens vastplakken (goed doen anders komt de koffer niet aan), de knop oké en daar gaattie. Het automatische systeem in. Maar hopen dat mijn blauwe koffer in Addis Ababa op Bole Airport er weer uit komt. Vervolgens een kopje koffie en wat rondsjouwen. Een tijdschriftje voor de lange reis

en verder vooral wachten. Eigenlijk is reizen een synoniem voor wachten. En natuurlijk tijdens het wachten Inspireren en Verbinden! Je komt ten slotte allemaal mensen tegen. De security is wat laat dus het inchecken loopt vertraging op. Dit keer de totale body-scan. Mijn body is oké, ik mag door!

Het toestel is bijna vol, dus dit keer geen twee stoelen voor mezelf. Ik zit naar een zwarte Amerikaanse Keniaan die onderweg is naar vrienden in Addis Ababa. Hij is gisteren vertrokken uit Minneapolis en inmiddels bekaft. Oftewel veel gezelligheid biedt hij niet want het is een rustige slaper. Het weer boven Nederland en Europa is goed, dus het uitzicht is prima. We stijgen op en vliegen boven de randmeren richting Apeldoorn en vandaar via Duitsland en Oostenrijk naar het zuiden. Op de Balkan gaan we over de Adriatische zee richting Griekenland. Op de Peloponesos ligt nog sneeuw. Toen wij daar in 1990 waren kon ik me daar weinig bij voorstellen. Vervolgens via de woestijnen van Egypte en een mooi uitzicht op de Nijl (en het stuwmeer van de grote dam in Egypte) naar Sudan. Het is nog net licht als we op Khartoem landen. Ik kan nog een mooi landingsfilmpje maken. Na een stop van ruim 1 uur vliegen we door naar Addis. Ruim 0,5 uur eerder dan gepland ben ik terug op Ethiopische bodem. Ik voel al iets bekends. Ik weet hoe de incheck is en vind eenvoudig mijn weg. Het shuttle busje naar het hotel staat klaar en ik ben er bijna. In het busje blijken 2 medewerkers van Cordaid te zitten. De organisatie die de NGO die ik ook ondersteun ook financieel support en betrokken is bij het project waar ik aan werk. Ze



zijn alleen van een andere afdeling maar kennen mijn contactpersoon in Nederland wel. Overigens zaten ze ook in het zelfde vliegtuig maar dat wist ik toen nog niet.

Na het inchecken in het hotel nog een biertje. En ik ben geheel geschikt voor een goede nachtrust. Welterusten! Veilig 'Back in Afrika'.

WOENSDAG 21 MAART 2012

De stand van zaken, evaluatie af!

Vandaag staat in het teken van een 'update'. Een update rondom de afronding van de evaluatie van het strategische plan en een update over de voortgang voor de conferentie. En uiteraard het ontbrekende deel voorbereiden en aanvullen.

Ruim voor de wekker zichzelf aankondigt ben ik wakker. Ik heb er zin in. 'Oude' bekenden opnieuw ontmoeten. Het gebruikelijke ochtendritueel (zoals ik geleerd heb op de leergang veranderingsmanagement) is aan de orde. Pyjama uit, badkamer in, scheren, wassen, douchen, etc. etc. Tijdens het douchen ontstaat alleen een ander ritueel. De lamp bij de wastafel ontploft. Glasscherven in de badkamer en alleen assistentie op afstand. Het lukt me veilig de badkamer te verlaten en de grootste glasbrokken op te ruimen. En daarmee het badkamerritueel af te ronden. Het ontbijtritueel is hier een buffet. Een Ethiopisch assortiment van soms onduidelijke ingrediënten. Ruim voldoende en dus kan de werkdag starten.

Mijn eerste voornemen is lokaal bereikbaar worden. Via de receptie regel ik een lokale GSM kaart en ik bouw mijn smartphone om tot een lokaal en goedkoop bereikbaar instrument. Ik ben de techniek dit keer de baas en dus rond 9.00 uur heb ik een Ethiopisch telefoonnummer. Voor het geval dat je me een SMS wilt sturen, het is +251 926 762 532. Jouw SMS'jes komen wel aan ik kan alleen geen terug sturen. Bellen gaat wel goed. Overigens best leuk om een berichtje te ontvangen dat je dit gelezen hebt!



Nadat de bereikbaarheid geregeld is zoek ik contact met de lokale consultants en de staf van Mary Joy. Ik maak wat afspraken en laat me ophalen door de chauffeur van Mary Joy. Allereerst bezoek ik de consultants en bespreken we de voortgang tot op heden. Er zijn succesvolle evaluatie workshops geweest en de resultaten liggen geheel in lijn van de bevindingen van mijn eerste bezoek. Er is inmiddels een concept programma voor de komende 3 dagen. Na het bespreken worden enkele wijzigingen aangebracht en concretiseren we mijn rol en bijdrage. Ik gebruik mijn lunch in mijn 'stamlunchkroeg' onder het kantoor van Cordaid. Lasagne met wat koffie uit een cola-tje. In de middag staat het kantoor van Mary Joy op het programma. Ook daar bespreken we de voortgang en maken verdere afspraken voor de komende dagen. Buiten liggen de rugzakjes voor de schoolkinderen klaar. Zie foto.

Vanuit het kantoor van Mary Joy neem ik de benewagen. Het is goed om in een lekker zonnetje een wandeling naar het hotel te maken. De wegomstandigheden zijn wel beroerd en soms struikel je bijna over de ongelijkheden op de 'stoep'. Onderweg had ik mijn schoenen zeker 30 keer kunnen laten poetsen, had ik 10 taxi's kunnen nemen en had ik 20 bedelaars de dag van hun leven kunnen geven. Vandaag heb ik me beperkt tot een kilo'tje bananen. Bruin



in de schil maar van binnen prima te eten. Aan het einde van de middag maak ik een deel van mijn bijdrage. Het is het deel dat gaat over de ontwikkelingen in de fundraising-markt. Een markt die volop in beweging is en momenteel politiek niet de eenvoudigste is. Een brief van de staatssecretaris maakt wel duidelijk dat Ethiopië bij de 15 landen staat die support verdienen. Vorig jaar waren dat er nog 33 stuks. Zou de wereld zoveel beter zijn geworden?

Morgen vertrekken we om 6.45 uur naar de conferentie locatie. Dus vanavond doe ik het rustig aan. Het diner in het hotel, nog wat digitaal werk en plat. Een goede nachtrust maakt me vast geschikt voor de conferentie.

DONDERDAG 22 MAART 2012

Het congres start

Om 6.00 uur rinkelt de wekker, het is tijd om op te staan. Vandaag is de eerste dag van het meerdaagse congres. Om 6.45 uur staat Zegrie in de lobby. Zegrie is de management consultant van het lokale adviesbureau en samen gaan we op pad naar de congres locatie. Eerst nog een andere collega ophalen, midden in de stad. Omdat het vroeg is kunnen we doorrijden in de stad en rond 7.10 uur zijn we al op de afgesproken plaats. Vervolgens nemen we de 'nieuwe road' out of the city. Het is een weg waar vast de chinezen een rol in spelen. Tussen de beide rijbanen ligt nog een open stuk. Volgens mijn reisgenoten is dit bedoeld voor de nog te plannen tram of trein. Wat hebben de planners hier een vooruitziende blik. Helaas weet nog niemand wat er gaat komen, dus of het past?

Ruim op tijd bereiken we de congres locatie. Het blijkt een locatie die vroeger onderdeel was van de universiteit. In het socialistische tijdperk is deze vooral als regeringslocatie voor congressen ontstaan. Vlak naast de luchtmachtbasis, zodat we een goede bescherming hebben. En de locatie is vooral gericht op 'government'. Eenvoudig, precies wat nodig en in een prachtige natuur gelegen. Bloemen, vogels, cactussen, palmbomen, etc. De locatie is wat iedere congresganger gunstig stemt. Als starttijdstip was 9.00 uur aangegeven, dus rond 9.30 uur komen de eerste deelnemers. Om 10.00 uur is een aanzienlijk deel gearriveerd en beginnen!

Het blijkt een enthousiaste groep en ze hebben er zin in. Dus de (groeps)opdrachten worden verslonden en discussie start. En de discussie gaat door. En de discussie gaat verder door. In goede harmonie worden vele zaken besproken. Iedereen maakt zijn punt en doet dit nog eens. En herhaalt dit nogmaals. Deel in Amrisch en deels in Engels. Één van mijn doelstellingen is het vinden van de hoofdlijnen. Een hele klus en langzamerhand wordt het me steeds duidelijker. Tegen die tijd is de studiedag om. Rond 17.00 uur heeft iedereen het gehad. We nemen een tijd voor een biertje en vertrekken daarom naar de officers-bar. Een prima plek aan het nabij gelegen meer. Met een kleine groep van het management zetten we de dialoog voort. We bespreken kansen en bedreiging en onderzoeken hoe samenwerkingen met bijvoorbeeld bedrijfsleven ook een optie zijn. Er ontstaan 'vrije' ideeën met mogelijk zelfs kansen.

Om 20.00 uur moeten we terug zijn in de compound, het dinerbuffet staat klaar. Het eten is anders dan thuis en anders dan in het hotel in Addis Ababa. Het is meer lokaal geïnspireerd en daarmee is het een veel betere indicatie wat Ethiopie te bieden heeft. Er is genoeg dus enige tijd later ga ik voldaan en moe naar mijn kamer. Onder de klamboe ga ik een goede nachtrust nemen. Mede gezien de meren lijkt het me een plek waar enige malaria muggen zouden kunnen zijn. Uiteraard heb ik pillen maar de klamboe is niet geheel een overbodige luxe.

VRIJDAG 23 MAART 2012

De 2e congresdag

Na een goede en best lange nachtrust is er een nieuwe dag. Een dag waarop de zon opnieuw geweldig opkomt en ons tegemoet lacht. Een dag met nieuwe uitdagingen en dit keer de uitdaging om een volgende stap in het strategie proces voor Mary Joy te maken. Na een Ethiopisch ontbijt kunnen we vandaag wel op het afgesproken tijdstip starten. We slapen allemaal in de onmiddellijke omgeving, dus heel moeilijk was dat ook niet!



De dialoog van gisteren wordt goed voortgezet. Het is inmiddels tijd om zelf ook wat directe feedback en input te geven. Ik heb een presentatie voorbereid en deze inmiddels aangevuld met diverse actuele zaken uit de discussie. Ik geef hiermee een lichte sturing op de uitkomst, niet teveel maar wel een beetje. En ik probeer de deelnemers vooral aan het denken te zetten over de visie van Mary Joy. De visie op welke wijze Mary Joy een bijdrage gaat leveren aan de verandering van levens van kinderen en vrouwen op de locatie waar ze aan het werk

zijn. Een verandering die alleen kan plaatsvinden als er een keten van 'services' wordt geleverd zodat daadwerkelijke verandering mogelijk is. Het blijkt een lastig onderwerp en sommige pakken de boodschap goed op. En zoals altijd er zijn er ook die er moeite mee hebben.

De lunch is zoals gebruikelijk op deze locatie, ik weet inmiddels wat het inhoudt. En in de middag staat voor de 'Strategic Critical Issues' op de agenda. Ze worden gerangschikt, gelabeld en uitgebreid besproken. Opnieuw kan iedereen zijn punt maken. Het tweede deel van de middag verzorg ik een workshop over 'Strategic Option'. Het lukt me de groep een waslijst aan opties te geven en deze te voorzien van een ranking. De lijst is niet compleet maar gaat vast een goede bijdrage leveren aan het strategisch plan dat we ontwikkelen.



Rond 17.00 uur is het tijd voor het middagdrankje. In aangename setting spreken we verder over de opties en het programma voor morgen en de rest van volgende week. We hebben ideeën maar zijn ook afhankelijk van anderen. Eerst gaan we het zaterdagprogramma afwerken (we werken dit keer ook op zaterdag) en op maandag zien we wel verder. Vast dat we dan voor de verdere dagen goede afspraken kunnen maken. Ondertussen spreek ik wat door met enkele deelnemers en uitgenodigde stakeholders.



Enkele deelnemers blijken ook op TV bekende mensen. Zo is één van de vrijwilligers de maker van de lokale idols en neemt ook een bekende artiest deel aan het programma. Hij heeft ooit een optreden in Nederland gehad, uiteraard in Carré. That's the place to be.

Aan het einde van de dag werk ik mijn dagboek bij. Helaas kan ik het niet uploaden, de internet verbinding werkt niet goed. Morgen maar even een andere plek zoeken om dit deel te delen. En nu je het leest blijkt dat gelukt te zijn. Alleen de foto's volgen later. Tot morgen!

ZATERDAG 24 MAART 2012

De derde en laatste congresdag

Vandaag is het zaterdag en ook op de eerste dag van het weekend gaat de conferentie door. Hier in Afrika weten ze wel wat werken is. Het is de bedoeling dat we om 8.30 uur starten en omdat de staf van Mary Joy over wat andere zaken wil overleggen starten het MT om 7.00 uur. Op dit tijdstip lig ik nog heerlijk onder de klamboe te slapen. Om 7.30 uur begint er iets te piepen en ik schuif onder de klamboe uit. Een relatief koude douche, een malariapil, wat kleren en gelijk de koffer maar even weer inpakken. Het is de laatste dag op dit congrescentrum en dus moet alles weer mee. In het restaurant van de compound staat het ontbijt klaar. Omelet, salade, broodjes, beef, sapjes en daarnaast wat andere onduidelijke items. Aan tafel wordt de koffie geserveerd, dit is uiteraard voor mij zeer belangrijk om op gang te komen. Ik neem genoeg maar niet teveel.



De stafmeting blijkt wat uit te lopen en rond 9.45 uur kunnen we de conferentie voortzetten. We nemen de hele ochtend voor de afronding van het programma. Vanochtend is de missie uitgebreid besproken. Het is een veel kortere tekst geworden. En daarmee krachtiger. De normen en waarden zijn aan de orde geweest en iedereen heeft 'de eed' afgelegd op deze bijgestelde set van normen en waarden. En de programma gebieden zijn besproken. En daarmee hebben we het maximale wat haalbaar was met deze groep bereikt.

Na de lunch vertrekken we uit het centrum. Ik heb nog een tip gekregen om de Genesis Farm te bezoeken. Het is een grote boerderij die is opgezet door aan groep christelijke agrariërs uit Nederland, Polen en Amerika. Met de lokale tomtom (gewoon de weg aan voorbijgangers vragen) lukt het ons snel de locatie te vinden. Het blijkt een heel groen gebied en het is er druk. Het duurt even voor we de manager in charge vinden. Het blijkt een Ethiopier en de buitenlandse eigenaren zijn op redelijke afstand. Er is werkgelegenheid voor circa 600 jonge Ethiopiërs. Een hele 'keten' projecten wordt gerealiseerd en verkocht. Zo zijn er 11.000 kippen (voor de eieren) en ruim 100 koeien voor melk en vlees. En de melk wordt verwerkt tot yoghurt. Ook zijn er konijnen en worden veel gewassen verbouwd. Zo is de keten van verbouw van voedsel voor mens en dier, via de dierhouderij en de verwerking tot en met de verkoop. Het lijkt me een erg mooi initiatief. Ook is het helder dat het christenen zijn, overal is de blijde boodschap te zien en te 'voelen'. De inspiratie die de oprichters hadden komt nog steeds over bij een bezoek. Jammer dat er niet één van de Nederlanders aanwezig is.



De weg terug naar Addis Ababa duur lang. Voor 45 km hebben we bijna 2 uur nodig. Het is zeer druk er blijkt een vrachtauto met pech op de weg te staan en het schiet zeker niet op. Onderweg passeren we nog de Chinezen. Het is een zeer grote afgesloten locatie waar vast veel producten worden gemaakt. En waarschijnlijk gelijk geëxporteerd?! Rond vier uur ben ik weer bij mijn hotel. Dit is mijn thuis in Addis Ababa. Natuurlijk niet zo goed als in Nederland maar voor de time being acceptabel.

Morgen is het zondag en dus ga ik me hierop voorbereiden. Via een contact bij ZOA heb ik de naam van een nabijgelegen kerk gekregen. Ik verwacht dat ze engelstalige diensten hebben en ga dus op onderzoek uit. Het blijkt een halfuurtje lopen en als ik het goed begrijp start de dienst om 5 uur (ethiopische tijd). En omdat een Ethiopier om 6.00 uur opstaat betekent dit dat ik er om 11.00 uur moet zijn. Net zo laat als morgen ook de dienst in Arnhem begint! Op de terugweg kom ik nog langs de lokale markt. Het lijkt wel koninginnedag met de vlooiemarkt. Veel mooie kleuren en veel kleding te koop.



Op de terugweg neem ik een cola'tje bij mijn stamcafe. Met uitzicht op een druk kruispunt geniet ik van het drukke verkeer en de langskomende mensen. Na verloop van tijd kom ik in contact met een andere bezoeker. Hij vraagt mij of ik het 'levende water' ken. Het blijkt een verwijzing naar Johannes 4:10 en zijn manier om in contact te komen over het evangelie. In de regel vraagt hij de bediening om 'levend water' en gaat daarmee een dialoog aan. Het is een geweldig man en hij vertelt geïnspireerd over zijn activiteiten en evangelieverkondiging. Er is vaak honger naar het evangelie en een tekort aan

Levend Water en dus bijbels. Ik geef hem een bijdrage voor zijn arbeid en wens hem Gods zegen. Op één of andere manier krijg ik bijzondere mensen op mijn pad. Ik eet in mijn hotel en ga proberen tijdig te slapen. Of het lukt weet ik niet graag wil ik nog wat skypen. Maar opnieuw blijken de internet verbindingen slecht, dus het wordt wat aanmodderen.

ZONDAG 25 MAART 2012

Zondag, Rustdag & Inspiratiedag

Vandaag is het zondag en daarmee een rustdag voor het werk. Hoewel er in Ethiopie op best nog veel plaatsen gewerkt wordt. Als je langs wat nieuwbouw projecten loopt zie je dat op een aantal nog gewerkt wordt. Blijkbaar is er voor sommige projecten haast. In ieder geval heb ik vandaag geen haast. Rond 11.00 uur begint de kerkdienst dus ik kan rustig opstaan en ontbijten. En dat doe ik dus ook.



Iets na de klok van 10.00 uur (en in Nederland is het tijdverschil nu nog maar 1 uur dus daar is het 9.00 uur) vertrek ik te voet naar de kerk. Het is ruim een halfuurtje lopen. Onderweg begin ik maar vast met geven, ik heb een pakje 1 brrr briefjes mee en dat deel ik uit aan zwervers die ik tegen kom. Het is niet moeilijk om dit kwijt te raken. Als ik rond 9.45 uur bij de kerk uitkom is de dienst in het Amarisch nog in volle gang. Ik schuif van achteren aan en zie een high-tech kerkdienst. Ik schat dat ruim 500 mensen betrokken zijn in een gebouw waar

vele gemeenten in Nederland van likkebaarden. Op een groot toneel staat een complete moderne banduitrusting, de bijdrage van de predikant verschijnt in HD kwaliteit op diverse opgehangen LCD schermen. De kwaliteit van licht en geluid is hoogwaardig en ons technische team uit de Koepelkerk zou hier zeker inspiratie op kunnen doen.

Rond 11.00 uur stopt het Amarische deel en worden deze vervuld voor de Engelstalige bezoekers. De dienst wordt nu voller en ik schat dat er circa 800 mensen zijn. Volgens mij zijn er ruim 1.000 zitplaatsen. De lofprijzing start en ik ben terechtgekomen in een heldere evangelische gemeente waar het 'knalt'! Van enkele liederen ken ik de nederlandse versies en meezingen met een stevige band/zanger is ook niet heel moeilijk. Zelfs niet voor mij. Het instemmende Amen de handen heffen, applaus voor Jezus, Praise de Lord, AMEN. Harde muziek, beamers die projecteren en een zangkoortje van 10 personen met goede draadloze microfoons maken het geheel compleet. De hoogwaardige investeringen en de uitstraling staat best in schril contrast met de situatie onder de armen die 500 meter verderop leven. Ik weet dat deze gemeente ook daar een bijdrage levert en bijvoorbeeld via ZOA contacten heeft en support aanbiedt. Ik vraag me af hoe zij tegen dit soort gemeenten aankijken? De boodschap in de dienst is mooi. Het gaat over onze 'mind' en de plaats die Jezus heeft. Een helder oproep om Jezus op de juiste plaats te stellen en dus een christo-centrische preek. De boodschap wordt helder neergezet en komt bij mijn en vele vast heel goed over. De mensen zijn gastvrij en de onderlinge liefde is zichtbaar en voelbaar. Heel leuk en fijn om mee te maken.

De dienst duurt 2 á 2,5 uur en na afloop vertrekt een heel wagenpark. Aan de kentekens zie ik dat er ook UN personeel en CD staf van deze gemeente lid is. Daarnaast is het Ethiopische deel niet onbemiddeld, veel van de auto's zijn duidelijk bovengemiddeld voor de lokale situatie en soms ook bovengemiddeld in relatie tot bijvoorbeeld onze Koepelkerk gemeente. En gelukkig ook normale auto's en busjes, zie foto. Overigens is de verlossing door Jezus helder gepredikt en was het een fijne woordverkondiging.

Na de dienst loop ik op mijn gemakje terug. Ik neem een pizza'tje en ontmoet een man waarvan zijn neef in nederland woont. Deze werkt bij DHV en doet iets met water. We keuvelen wat aan en vervolgens ga ik terug naar mijn hotel. Ik probeer wat te klooiën op internet en dit geeft opnieuw problemen. De afgelopen dagen loopt het niet meer soepel en ben ik overgeleverd aan technologie die het niet altijd doet. Het blijft een kwestie van accepteren zoals het is, er is niets aan te veranderen. Soms doet ie het wel en soms doet tie het niet. En dus is skype de laatste dagen een steeds groter probleem!

MAANDAG 26 MAART 2012

Vervolg afspraken maken

De eerste dag van een nieuwe week. Een week waarvoor ik nog een planning moet maken. Er komt vast een goed programma... Ik start met het gebruikelijke ochtendritueel. Dit keer bij het ontbijt een gekookt eitje en uiteraard de koffie-startup. De ochtend gebruik ik om wat 'kantoorwerk' te doen. Het analyseren van de eerste verslagen van het congres en het zoeken van het perspectief, mede in relatie tot de eerder gemaakte evaluatie. Langzamerhand worden steeds meer zaken duidelijk. Gelijktijdig werk ik mijn mail af, internet werkt weer. Overigens is de kwaliteit veel minder dan mijn eerdere periode in Ethiopie. Dit keer is er ook regelmatig geen verbinding.



De lunch bestaat dit keer uit spaghetti met een vleessausje. En vroeg in de middag heb ik een afspraak met de executive director van Mary Joy: sister Zebider Zwedie. Zij is de oprichtster en dus al jaren betrokken bij de organisatie. Vol passie geeft zij leiding en inspireert zij mensen om de juiste dingen te doen. Ik heb een aantal vragen opgesteld en we nemen deze uitgebreid door. Steeds verder worden de contouren van het uit te werken strategische plan zichtbaar. Vervolgens gaan we werken aan de planning voor de komende dagen. Met twee

telefoons in de hand lukt het haar om snel de gevraagde afspraken en overlegvormen te regelen. Op allerlei niveau's lijkt het of ze makkelijk en toegankelijk contacten heeft. Dinsdag ga ik één van haar bestuursleden ontmoeten, een drietal donor-organisaties en is er een kort overleg van het technical team. Voor de woensdag staan de contacten met de overheid centraal. Ook daar lijkt ik eenvoudig binnen te komen op een behoorlijk niveau. Ik heb een afspraak met de minister van buitenlandse zaken en aansluitend een overleg met de vice premier. Ik ben benieuwd wat dit voor personen zijn. Ook voor donderdag en vrijdag staat de agenda inmiddels behoorlijk gevuld.

Aan het einde van de middag ga ik met sister Zebider naar een perceeltje grond kijken dat bij Entoto ligt. Dit is net buiten Addis Ababa, boven op de heuvel. Zij heeft hier een stukje grond en loopt met tal van ideeën rond. Graag wil ze deze met mij bespreken en aldus geschiedt. Het stukje grond is iets kleiner dan ik verwacht had, maar er zijn misschien wel goede mogelijkheden. Wordt vast vervolgd...



Omdat het morgen weer vroeg dag is, om 7.30 uur staat de auto klaar, besluit ik tijdig te gaan slapen. Dus na een rustig etentje in mijn hotel kruip ik mijn bed in. Welterusten.

DINSDAG 27 MAART 2012

Uitdiepen van strategisch opties

Vandaag staat een zeer afwisselend programma in mijn agenda. Al om 8.00 uur heb ik mijn eerste afspraak. Ik heb een ontmoeting met één van de board-members van Mary Joy. Het blijkt een businessman die een logistiek bedrijf runt. Daarnaast runt hij de verffabriek (chemie) van zijn vader en zijn zuster een ziekenhuis. Oftewel een familie die volop economische activiteiten onderneemt. Hij heeft vanaf zijn 13e levensjaar ruim 10 jaar in Engeland gewoond en daar zijn opleiding gehad. Zijn opgedane kennis benut hij voor zaken. Jaren geleden is hij in contact gekomen met Mary Joy en is hij gestart met het sponsoren van kinderen. Later is hij betrokken als member of the board. We hebben een fijn en diepgaand gesprek over inspiratie, passie, zakendoen, religie, vrijwilligerswerk, etc. Ik neem waardevolle inspiratie mee voor het strategische plan.



Na deze eerste afspraak moet ik snel naar de andere kant van de stad. We hebben een ontmoeting met het technical committee van Mary Joy. We maken uitwerkingsafspraken en nemen de verschillende acties door die deze week volgen. Daarna moet ik snel vertrekken want mijn afspraak bij één van de oudste donors van Mary Joy wacht. Het is de deputy director van Save the Children Norway. Het blijkt een man die al jaren in het vak zit en hij heeft veel kennis. Ook hier heb ik een waardevol gesprek. In het op de hoek gelegen cafe'tje is de lunch en daarna heb ik een afspraak met een vertegenwoordiger van Save the Children Norway. Veel Save the Children organisaties zitten in hetzelfde gebouw. Een gebouw opgetrokken uit Italiaans marmer met een hoogte van 11 verdiepingen. Op de bovenste laag is een prachtig uitzicht over de stad. Het lijkt net alsof je op de Eiffeltoren staat! Langzamerhand begin ik de Save the Children organisatie steeds beter te begrijpen. Volgens mij komen er nog veel veranderingen aan het komende jaar.

Rond 15.00 uur ben ik terug in mijn hotel. Ik ga wat uitwerkingen doen en handel wat mail af. Er is internet verbinding, dus dat lukt goed. Aan het einde van de middag ga ik naar de kapper. Voor een habbekrats ben ik wat (wilde) haren kwijt. En gelijktijdig stimuleer ik de lokale economie. Hoewel? Voor dit kleine bedrag de support erg klein is. Vanavond ga ik maar eens buiten de deur eten. Ik ga naar het inmiddels bekende Hollandhuis van Wim Woudenberg. Meestal zijn daar wel gezellige mensen om te ontmoeten. Op de heenweg neem ik een taxi. De taxichauffeur weet niet waar het is, maar ik wel. Dus ik leg in mijn beste Amarijsh uit hoe we rijden. En het lukt!

Na het eten schuif ik aan bij de tafel 'overlanders'. Dit zijn mensen die onderweg zijn en het Afrikaanse continent bereizen. Vaak zijn het motorrijders. Vanavond was er een Australier die op 24 januari 2011 is vertrokken. En dus inmiddels meer dan een jaar onderweg, zie www.rideformiles.com. Hij had het plan deze zomer naar Europa te komen en vervolgens de winter in Spanje/Portugal door te brengen. Om daarna richting Rusland te vertrekken. Ook was er een Amerikaan, hij is al 3 jaar onderweg. Vanuit Seattle afgezakt en door Zuid-Amerika getrokken. Hij had daar bijna alle landen gehad met uitzondering van Suriname en Frans Guyana. Vervolgens per boot overgestoken naar Zuid Afrika en ook op dit continent was hij bijna alle landen aan het bezoeken. Vanavond was er voor hen één verheugend bericht van een Italiaans koppel dat in het Hollandhouse was. Libie is weer bereikbaar! Een Kalashnikov is niet meer nodig. Zij waren met de boot van Genua naar Tunesie gevaren en via Libie, Su

WOENSDAG 28 MAART 2012

Rondgang en verkenningen

Vast dat vele volgers het niet zal verbazen dat ik gewekt wordt door een heerlijk zonnetje. Ik kan jullie melden dat het hier iedere dag rond de 25 graden is en dat ik in de afgelopen week slechts 2 druppels regen heb geteld. Ik heb begrepen dat sinds september hier eigenlijk geen of nauwelijks regen is gekomen. Rond deze tijd zou de kleine regenperiode aan de orde zijn. Dat betekent zo nu en dan een regenbui. Maar, tot op heden zijn deze buien er niet. Het klimaat lijkt wat te veranderen en de droogte neemt toe. Vooral als je iets buiten de stad komt is dit goed zichtbaar. Het is er één grote droge 'bende'.



Vanochtend staat een bezoek aan het ministerie van 'foreign affairs' op het programma. De lokale Maxime Verhagen oh nee onze Uri Rozenthal wil mij graag ontvangen. Het is vandaag weer erg druk bij de weg. Mijn chauffeur drukt de auto door het verkeer en bijna ook over de marktkooplieden heen. Helaas lukt het alleen niet om met de auto door de roadblocks bij het ministerie te komen. Het laatste deel leggen we dus te voet af. Na een goede controle betreden we het ministerie. En na enig zoekwerk komen we op de juiste plek. Het meest belangrijke punt van de Ethiopiërs is de

zoektocht naar investeerders. Graag willen ze Ethiopië opstuwten in de vaart der volkeren. Dit betekent: buitenlanders met geld zijn van harte welkom. We mogen land kopen voor een habbekrats (€ 0.35/m²). Het blijkt dat defensie er wel voor zorgt dat het 'bouwrijp' wordt opgeleverd. De eerste 7 jaren hoeven we als buitenlandse investeerder geen vennootschapsbelasting te betalen. Investeringsgoederen kunnen zonder belasting te betalen het land in. Én de verdiensten kunnen in harde valuta ook weer meegenomen worden. En een gemiddelde skilled-worker kost circa € 1,50 per dag, de productiviteit is dan wel (iets) lager dan in Nederland. De VVD stemmer zal deze gunstige voorwaarden likkebaardend begroeten. Maar ook voor andere ondernemers liggen er duidelijke kansen. Toch maar eens de deelnemers aan het programma 'Ik vertrek' inlichten. Volgens mij kun je hier beter heen dan naar menig plaatsje in Zuid Europa. Maar misschien ook wel in de ontwikkelingssamenwerking. Gecombineerd met de doelgroepen die Mary Joy bedient zou er toch werkgelegenheid ontwikkeld kunnen worden. Verdere studie is nog wel nodig.

Het lukt ons om het ministerie ook weer veilig te verlaten en ik bespreek nog wat issues op het kantoor van Mary Joy. Vanmiddag staat een bezoek aan Pact op het programma. Pact is een Amerikaanse partner van Mary Joy en ik heb een afspraak met de country director. Het blijkt een Amerikaanse vrouw die al 15 jaar in Addis Ababa woont. Ze heeft een lokale man getrouwd en blijft hier vast nog jaren wonen. Ze deelt haar gedachten over de ontwikkelingen in Ethiopië en ze is vrij pessimistisch over verschillende ontwikkelingen. Het wordt er niet beter op, aldus deze country director. Overigens is het financiële programma dat Pact heeft zo groot



dat het nauwelijkt lukt om voldoende partnerorganisaties te vinden. Naar ik begreep moet er een bedrag van meer dan 90 miljoen dollar besteed worden aan arme en verweesde kinderen. Aangezien deze er genoeg zijn is het een kwestie van vooral de juiste NGO vinden. En gelijktijdig willen ze de kwaliteit borgen en goede reports. Mary Joy heeft een zeer positieve uitstraling en reputatie voor Pact, prima uitgangspunt dus. Waardevolle input voor het strategische plan!

Het laatste deel van de werkdag besteed ik aan wat dialogen met stafleden van Mary Joy. Verschillende onderwerpen komen langs en we delen kennis en ervaringen. Ik verwacht dat mede door deze gesprekken wat stof tot nadenken 'loskomt' en vooral inspiratie ontstaat. De lijst aardig te lukken. Vervolgens vertrek ik naar een lokaal tentje. Onderweg kom ik nog een oude telefoonsel tegen, zie foto. Die heeft duidelijk zijn beste tijd en (sinds de invoering van de GSM) geen onderhoud meer gehad. In het naast gelegen tentje spreek ik met de program-director van Mary Joy. Opnieuw een boeiende gedachtenwisseling. Vroeg in de avond even skype, dit keer met mijn dochter Christien. Erg leuk. Wat eten en wat digitaal klusjes doen. En daarna slapen.



DONDERDAG 29 MAART 2012

Inspiratie opdoen

Vandaag staat een bezoek aan Solagrow op het programma. Dit is een project dat door Jan van der Haar is opgezet en bestaat uit een boerderij met een kliniek. Het project ligt iets voorbij Debre Zeyt, het plaatsje waar het 3 daagse congres was. We hebben het voornemen om rond 9.00 uur vertrekken maar dat gaat mis. Ik verwacht op het kantoor van Mary Joy nog even de routebeschrijving te printen. Ik weet dat deze op internet staat. Maar de verbinding blijkt wel erg slecht. Als je in de praktijk werkt begrijp je wat blijkbaar als normaal wordt geaccepteerd. De internetverbinding werkt met een zgn. sleepdongel. Oftewel een dongel met een prepaid budget dat gebruikt wordt door degene die even iets op internet moet. En de snelheid is gebaseerd om het maximum van de lokale GSM, dus traag tot zeer traag. En veel van de huidige sites zijn gebaseerd op breedband internet. Dus het werkt gewoon niet! Ik besluit om toch nog even naar het hotel terug te gaan waar de internetverbinding beter en, in verhouding tot het kantoor van Mary Joy, heel erg goed is. En achteraf blijkt dat maar goed ook, want makkelijk vindbaar is duidelijk anders.



Vandaag ben ik gepromoveerd tot een UN medewerker. Dit keer ben ik onderweg in een 'echte' UN car oftewel de overbekende witte Toyota pickup truck met grote letters op de motorkap, zijkanten en dak. Overduidelijk herkenbaar als 'vredebrenger' in het bezit van een dure maar goede auto. En dit keer blijkt dat nog handig ook. Want nadat we het juiste pad bij Debre Zeijt hebben gevonden blijkt de weg in kwaliteit fors terug te lopen. De snelheid neemt af tot loopsnelheid, het 'wegdek' is er niet meer en bestaat uit een zand- of misschien beter stofpad. Hier en daar

pakken we een droge rivierbedekking en na veel hobbels bereiken we onze doel. Boven op de heuvel ligt Solagrow (www.solagrow.nl). We worden ontvangen door een blonde jongeman die de nederlandse taal net zo vaardig is als/dan? ik! We zijn veel later dan afgesproken (moet kunnen in Afrika) en inmiddels is het lunchtijd. En dus mogen we meeëten.

We eten in de 'kantine' van de boerderij. Dit onderdeel blijkt in ieder geval goed georganiseerd. Het is goed eten en lokale en expats maken van de lunch gebruik. Rond één uur komt de eigenaar Jan van der Haar erbij en geeft hij een toelichting op het project. Enkele jaren geleden blijkt hij gestart en zijn voornaamste missie ligt hem in pootardappelteelt. Hij is deskundige op dit terrein en bouwt zijn bedrijf rondom dit thema. Zijn oudste zoons richten zich op de koeien en zijn vrouw en zus zijn actief in de kliniek.



De kliniek heeft een eigen website zie <http://www.kliniekhidi.nl>. Het is een 1.5 lijns kliniek en ik ben onder de indruk van alles wat ik zie en hoor. Een gepassioneerde aanpak en een verhaal met ups en downs. Eigenlijk een heel mooi verhaal voor 'Ik vertrek'. Het is helder dat de wijze waarop de kliniek gerund wordt inspiratie oplevert. De medewerker van Mary Joy die dit

keer met mij op reis is, is duidelijk onder de indruk. De plannen van Mary Joy worden gelijk bijgesteld in positieve zin. De inspiratie heeft zin en ik ben blij dat in het kader van de ontwikkeling van het strategische plan deze stap gezet kon worden. De kansen op succes worden duidelijk verhoogd en het veranderingsprogramma voor Mary Joy is misschien wel groter dan men eerst dacht.

De terugweg is opnieuw lang en stoffig. De wegen zijn slecht en pas in de buurt van Addis Ababa kunnen we de vaart er echt inzetten. Rond 17.00 uur zijn we terug in de stad. Moe en voldaan. Het was goed de verbinding te leggen en zo inspiratie te geven. Vanavond de resultaten verwerken, een hapje eten, skype, misschien een fimpje maken, een drankje, etc. Dit zijn ook de momenten dat je thuis best mist en graag even met thuis een wijntje wil drinken. Hierop moet ik nog even wachten, volgende week dinsdagavond vertrekt mijn vliegtuig. Woensdagmorgen hoop ik weer op Schiphol aan te komen.



VRIJDAG 30 MAART 2012

De afronding inzicht

Om 8.00 uur loopt de wekker af, pieper de piep. Het is tijd om op te staan en aan de gang te gaan. Ik start met een overleg met het technical team. Begin deze week hebben we een opdracht gegeven en daar zijn ze mee aan de slag gegaan. De resultaten worden vandaag teruggekoppeld en zijn een onderdeel voor het strategische plan. Er blijkt nog best wat discussie, maar langzamerhand ontwikkelen de contouren van het plan zich. Vooral het helder en smart krijgen van doelstellingen blijkt lastig.

Rond 11.00 uur vertrek ik vanaf het kantoor van Mary Joy naar de ambassade. Normaal zou deze reis een halfuurtje duren, maar dit keer niet. De chauffeur pakt de route dwars door de stad. Hierdoor komen we helemaal vast te zitten in het verkeer rond de Marcato (Markt). Veel getoeter maar geen vooruitgang. Uiteindelijk probeert de chauffeur een short-cut te maken maar ook dit is niet succesvol. Na 10 minuten zijn we terug op dezelfde kruising. Veel te laat arriveer ik bij onze koninklijke ambassade. Met een Nederlands paspoort kom ik heel snel binnen en spoedig zit ik aan tafel met mijn contactpersoon. De 'Deputy Head of Mission' van de Embassy of the Kingdom of the Netherlands. Hij is goed op de hoogte en ik krijg waardevolle informatie. In het begin van de middag verlaat ik het ambassadeterrein. Mochten er overigens nog bezuinigingen nodig zijn dan is er misschien iets bij Buitenlandse Zaken te halen. Zolang het maar over de 'eigen kosten' gaat en niet ten koste van de armen in de wereld. Wie kan dat even aan de deelnemers van het Casthuisoverleg melden?



In de middag gaan we verder aan het werk met het strategisch plan. De sessies voor maandag en dinsdag hebben we voorbereid. En daarmee gaan we richting de afronding van mijn project hier in Ethiopië. Ondertussen zijn er donkere wolken gekomen. Echte regenwolken! En om 18.00 uur breken de wolken en gaat het daadwerkelijk regenen. Het eerste water sinds september 2011!. Dit gaat hier over leven en dood, nu kan de natuur en dus de voedselproductie opnieuw verder. Eigenlijk had dit al twee maanden eerder moeten gebeuren en iedereen is bezorgd of deze zgn. korte regenperiode wel voldoende wordt. Als het goed is komen in juli/augustus de grote regens. Ik ben benieuwd hoe dit de komende dagen zich ontwikkelt.

ZATERDAG 31 MAART 2012

Schatzoeken (Geocaching) in Afrika

Ik begin de dag met mijn gebruikelijke ontbijtje. Op de foto zie je de ingrediënten die ik nuttig. Als je geen pap wil is dit de keuze die er is. Vandaag is het zaterdag, een dag waar een groot deel van de Ethiopiërs nog gewoon aan het werk is. Als je niet werkloos bent is het normaal om op zaterdagochtend te werken. Een werkweek van minder dan 5 dagen is hier een onbekend begrip. Tenzij je geen werk hebt, dan zijn er 0 dagen om te werken. En ook dat komt veel voor, bij circa 40% van de bevolking.



Vanochtend is mijn eerste doel een private hospital. Ik ga op bezoek in het Adisco General Hospital. Het is een commercieel ziekenhuis met 65 bedden. De eigenaar van het ziekenhuis is de vader van één van de leden van de board van Mary Joy. En dus ik had een makkelijk introductie op het juiste niveau. Ik start met een dialoog met de eigenaar/directeur. Hij vertelt me dat het gelukt is om in 5 jaar tijd één van de betere hospitals in Addis te worden. Ethiopie heeft geen ziektekosten-verzekeringssysteem zodat het 'echte' marktwerking is. Het ziekenhuis bepaalt zelf de prijzen

en daarmee de prijs-kwaliteit die ze aanbieden. Dit ziekenhuis kiest voor een betere reputatie en het ziet er goed uit. Het is duidelijk een familybusiness want ook dochter en schoonzoon zijn als dokter en vroedvrouw betrokken in het ziekenhuis. Het is hen gelukt om voor diverse NGO en internationale instellingen zorgverstreker te worden. En daarmee doen ze het duidelijk beter dan andere concurrerende ziekenhuizen. Er zijn 65 bedden en alleen de basisspecialismen zijn aanwezig. Maar dat doen ze wel erg goed. Een deel van de bedcapaciteit is zelfs 1 persoonskamer met eigen sanitair. En daarvoor moet je natuurlijk wel betalen. Circa 70% van de zorg wordt commercieel aangeboden en circa 30% wordt voor niets aangeboden aan mensen die het niet kunnen betalen. Dus het 'goede' doen zit ook een beetje in dit familiebedrijf.



Na afloop maken we nog een klein rondritje. Door een compound met vooral huizen voor rijken. En na de check bij de entrance gate is het verschil meteen duidelijk. Hier leeft niemand op straat en alle huizen staan achter grote muren. Vervolgens nemen we nog een kopje koffie en laat ik me in het hotel droppen.



Het tweede deel van de dag bestaat uit een wandeltocht naar een geocache. Ook in Afrika kun je deze hobby beoefenen, hoewel de mogelijkheden wel beperkt zijn. Vanmiddag ga ik 50% van de caches in Addis Ababa 'rapen'. Oftewel één van de twee. Op google maps heb ik al gezien waar ik moet zijn, de cache ligt bij het Hilton. En dus eenvoudig te vinden. En in de aanwijzing staat dat ik me moet melden bij de receptie. Het is best een eindje wandelen vanaf mijn hotel en daar heb ik wel zin in. Het is circa 5 km heen en dus ook 5 km terug. Begin september zou je er in Oosterbeek een speldje

voor krijgen. Nu alleen in vermelding in een logbook. Ook goed!

Het derde deel van de dag bestaat uit een diner met de lokale consultants in het Holland House. Ik heb ze uitgenodigd en we maken er een gezellige avond van. We genieten van bitterballen en vanavond is er zelfs erwtensoep. Dit laatste is zeer uniek omdat dit alleen bij slecht weer wordt gemaakt. En vanavond is het slecht weer. Voor de tweede avond regent het pijpenstelen. En daar is bijna iedereen heel erg blij mee. Gisteren was de eerste bui sinds afgelopen zomer en dat is duidelijk zichtbaar. Het stof is van de bomen geregend en het lijkt wel of het gras in één dag een beetje groen is geworden. Iedereen is hier erg gelukkig mee. En misschien is zelfs de PVV er gelukkig mee omdat ze ongestraft verder kunnen bezuiniging op OS?



ZONDAG 1 APRIL 2012

Zondag, rustdag!

Vandaag is het een rustdag, het is zondag. Het is niet nodig de wekker te zetten omdat de kerkdienst die ik ga bezoeken pas na 11.00 uur start. Dus ik heb alle tijd om rustig op te staan, de malariapillen te nemen en te ontbijten. In het restaurant is het druk: er is een buslading Duitsers gekomen. Waarschijnlijk vertrekken ze ook weer heel snel richting één van de uithoeken van het land, zo gaat dat met bijna iedere toeristengroep.



Om 10.30 uur vertrek ik te voet uit het hotel. Ik heb het voornemen om iedere zwerver die ik tegenkom een gift te geven. Ik heb hiervoor in de afgelopen dagen al wat biljetten verzameld en ga onderweg naar de kerk. En zo hier en daar strooi ik dus rond met wat biljetten. Een bijzondere ervaring om zo te geven. Of het ergens aan bijdraagt weet ik niet? Misschien ga ik het de rest van mijn verblijf hier in Ethiopië wel voortzetten. Volgens mij kunnen ze er geen drugs voor kopen of het moet Khat zijn, maar dat kun je hier overal kopen en is waarschijnlijk niet duur.

Rond 11.00 uur kom ik bij de kerk. Ik ga opnieuw naar de Beza gemeente waar ik vorige week ook geweest ben. Het is een duidelijk Charismatische beweging en het is er opnieuw een drukte van belang. Zo rond 11.15 uur barst het muzikale geweld los. De worship duurt ruim een uur en is best leuk, boeiend en inspirerend. Jezus is alive, praise the Lord, AMEN! Foto's geven weinig indruk van deze dienst dus opnieuw een filmpje. In de dienst zit ik naast een Angolees die werkt bij de wereldbank. We wisselen wat gedachten en tijdens de worship is het een 'echte' Afrikaner. Er zijn ook bezoekers uit Malaysia, China, etc. Het is een groot internationaal gebeuren. De preek geeft een mooie woordverkondiging over genade en wie we mogen zijn. Door het bloed van Jezus! Na afloop ontmoet ik de country directeur van Cordaid, hij blijkt één van de medeoprichters van de gemeente. We hebben een goed gesprek en hij vertelt wat achtergronden en historie. De huidige locatie is ruim 4 jaar geleden gerealiseerd en omvatte een investering van ongeveer € 2 miljoen. Er zijn nu plannen voor een (Afrikaans) trainingscentrum op het naastgelegen terrein, wat een investering van € 3 miljoen vraagt. Inmiddels is de helft binnen, cash. Niets hypotheek, gewoon dokken!



Na de kerk een eenvoudige lunch en wat chillen. Aan het einde van de middag gaat het opnieuw hard regenen en alle Ethiopiërs zullen wel steeds blijer worden. De gewassen kunnen nu echt gaan groeien, de vruchten van de kleine regenperiode. Dat ik deze bijzondere momenten mag meemaken. En gezien de regen ga ik maar niet buiten de deur eten, ik heb geen zin om nat te worden. Dus zodirect ga ik in het hotel restaurant een hapje eten. Tot morgen.

MAANDAG 2 APRIL 2012

Overleg en nieuwe avonturen

Ruim voor de wekker afloopt wordt het licht. En daarmee wordt ik langzaam maar zeker wakker. Vast dat er vandaag weer een afwisselend programma is. In de ochtend is er een meeting met het Internal Technical Team van Mary Joy. We gaan de resultaten so far bespreken en vervolgspraken voor de afronding van het strategisch plan maken.

Om 9.55 uur word ik opgehaald, omdat om 10.00 uur de vergadering bij Mary Joy begint. Niet dat we in 5 minuten het kantoor halen maar heel erg veel langer duurt het niet. De vergaderruimte blijkt nog bezet, dus we kunnen niet beginnen. De afrikaanse manier van vergaderen ligt qua tijd en plek ook niet heel erg vast. Ergens rond 10.32 uur is onze vergaderruimte vrij en beginnen we. We zitten met een groepje van 8 mensen en ook de suster is bij het overleg aanwezig. Overigens zijn voor deze afrikaners de mobiele telefoons belangrijker dan het overleg dus regelmatig vertrekt er weer iemand uit het overleg. Ik neem het maar voor lief, blijkbaar zijn dit de gewoonten. We hebben wel een goed overleg en tot mijn groot genoegen kan ik vast stellen dat mijn model van 'chains' is overgenomen. En dat er hard wordt nagedacht over geïntegreerde programma's en dat langzaam maar zeker de contouren van het strategisch plan scherp worden vastgelegd. De presentatie die ik heb opgesteld geeft een goede samenvatting en de richting is helder. Uiteraard moet er op diverse onderdelen nog een verdere uitwerking komen en dat gaat de lokale partijen vast goed lukken. Morgen ga ik het resultaat met de board van Mary Joy checken en dan zit mijn opdracht erop!



Na een pizza lunch ga ik de tweede geocache die in Addis ligt opzoeken. Mijn GPS wonder geeft aan dat het circa 5 km ver is en ik besluit een taxi te nemen. Vol verwondering over mijn apparaat gaan we op zoek naar de locatie. Het eerste stuk is eenvoudig, een gewone asfaltweg. Het tweede stuk is anders, feitelijk was een 4WD nodig. Maar helaas is mijn taxietje een autootje die in Nederland al lang afgeschreven is. We ploegen door de keien en hobbelen heel langzaam een heuvel op. De laatste 100 meter halen we niet. Er komt een raar geluid voor uit de auto en het lijkt einde ritje. We

besluiten dat de routes van de taxi en van mij tijdelijk scheiden. Ik ga de cache zoeken en de taxichauffeur gaat sleutelen! Na enige zoekwerk vind ik de cache. Zoals bij de beschrijving van de cache was aangegeven is er een schooltje met de naam 'Fresch & Green Academy'. Het blijkt een schooltje te zijn die voor (half)wezen zorgt. Zowel scholing, voedsel, kleding etc. Het is vrij armoedig maar er wordt vast goed werk gedaan. Ik ontmoet daar een nederlandse vrouw die voor 4 maanden op dit project vrijwilligerswerk doet. Ze heeft haar bachelor af en gaat als ze teruggaat door met de master. Maar eerst wat zinvol werk in Ethiopie! Goed om te zien dat de jeugd zo een steentje bijdraagt.

Ondertussen zijn er donkere wolken komen aandrijven en barst het noodweer los. Een hevige stortbui zorgt voor een grote hoeveelheid water op aarde. En daar is iedereen erg blij mee. Alleen het is wel veel. Het gutst de helling af in het gebied waar ik zit en het water stroomt veel kanten op. De toch al slechte weg verandert in een nog slechter pad. Ondertussen heeft de taxichauffeur iets 'geregeld' waar mee we verder (of terug) kunnen. We hobbelen door grote plassen en het lukt om de weg terug te vinden. De chauffeur weet het zeker, naar dit stukje van Addis wil hij niet nog een keer. Dit was de eerste en laatste keer wat hem betreft. Maar ik heb best genoten van dit avontuur.



Het avondprogramma bestaat uit een etentje met de directie van Mary Joy. We evalueren de resultaten tot op heden en ik doe wat suggesties voor de toekomst. Ook bespreken we wat er nodig is om een goed plan tot realisatie te brengen. Ik ben reuze benieuwd hoe dat gaat lopen. Ooit hoop ik dit resultaat nog eens te bespreken en te zien. Zo rond 21.30 uur ben ik terug in het hotel en ga ik nog even skypen en de weblog bijwerken. Hiermee is iedereen ook weer op de hoogte. Morgen is er een lange dag. Na wat overleg vertrekt 's avonds mijn toestel.

WOENSDAG 4 APRIL 2012

Een lange laatste twee-dagen

Vandaag wordt het een lange dag. Eigenlijk worden het twee aanéengesloten dagen. Eerst een dagje met een tweetal afrondende bijeenkomsten. En daarna een lange reis terug. Na het ontbijt en de aankondiging van mijn vertrek bij de receptie (dan kunnen ze vast nadenken over een airport transfer) ga ik richting het kantoor van Mary Joy. Ik wil er op tijd zijn want ik wil nog een kleine aanvulling op de presentatie maken. Ik heb gisteren een oude versie van een presentatie van Mary Joy meegekregen en ik wil heel graag het plaatje van een 'chain' die uitgewerkt is opnemen. Bij aankomst blijkt dit een illusie. De aangepaste versie was niet opgeslagen waardoor er helemaal geen nieuwe versie is! We gaan dus opnieuw het plaatje maken. En een plaatje namaken wat we gisteren hadden gemaakt gaat veel sneller dan het de eerste keer aan tijd heeft gekost.



Ondertussen vraag ik naar de backup procedures van Mary Joy. Zomaar een onderwerp om toch eens te bespreken. Het blijkt een goede vraag, het antwoord is er niet. Soms komt er een 'systeembeheerder' langs die een backup maakt. En wat het begrip 'soms' inhoudt laat zich raden! Een suggestie van mij over een systeem als dropbox is aardig maar werkt natuurlijk niet. De enige internetverbinding die er vanaf het kantoor van Mary Joy is werkt met een dongel. Een dongel die de snelheid heeft van het modem dat ik in 1993 gebruikte. Een snelheid waarbij je blij bent dat je in het land van de koffiebonen woont. Want koffie kun je tussendoor wel gebruiken gezien de tijd die het kost om zelfs eenvoudige websites in te laden. En over de risico's van het backup systeem? We kunnen toch ook terug naar de snelheid van

1993 dus waarom niet naar de bestanden van 2010? Oftewel er liggen hier nog volop kansen.

Nadat de presentatie is aangepast start rond 11.00 uur het overleg met de board van Mary Joy. De directie kiest ervoor om de adviseurs te laten communiceren met de board. En ze wil graag zelf afwezig zijn om ons de volle vrijheid te geven. Op mijn verzoek sluit de directeur in het tweede deel toch aan, het lijkt me erg verstandig dat zij elementen van onze dialoog met de board meemaakt, omdat ook dit input is voor het strategische plan. We hebben een goed gesprek en markeren de lijnen en de verdere vervolgstappen.



In de middag gaan we verder met de uitwerking van de clinic. Ook een onderwerp dat voldoende aandacht krijgt. Om verschillende redenen is het wenselijk om deze clinic los te organiseren van Mary Joy Development Association. We bespreken mogelijke structuren en zetten belangrijke stappen voorwaarts. Zou hiermee de clinic in de toekomst zelf een Incoming Generating Activity kunnen worden? Rond 15.00 uur zijn mijn werkzaamheden gereed en vertrek ik naar mijn hotel. Nog wat laatste zaken inpakken en afronden. Zo vlak voor etenstijd nog een farewell drink met Abebe en Amarra (het lukt me steeds meer om alle namen te onthouden). Het diner gebruik ik met een nederlander die vanaf hier ook weer richting Amsterdam gaat.

Mijn shuttlebus staat rond 19.30 uur klaar (dit keer was ik zelf laat) en de rit naar het vliegveld is kort. In 30 minuten ben ik op het vliegveld en ga ik inchecken, bagage controleren, het uitreisvisum halen, etc. Bij de winkeltjes haal ik nog wat 'stuf' en rond 22.30 uur vertrekt het toestel. Een tussenlanding op Khartoum onderbreekt mijn vlucht en mijn 'nachtrust'. Hoewel, slapen in het vliegtuig is echt niet mijn ding. En om 5.30 uur staan ze al weer met het ontbijt klaar. Omelet of pannenkoeken? Nou geef mij maar omelet op dit tijdstip. Met vers fruit, yoghurt en uiteraard koffie. Ruim 20 minuten voor de ingeplande landing staan we aan de gate op Schiphol. Niet dat we plotsklaps zijn neergestort maar gewoon omdat we te hard vliegen? Zouden ze hier ook boetes voor kunnen krijgen? Mijn koffer ligt als 3e op de bagage band en dat gaat dus soepel. Bij de douane gaat het iets minder soepel. Mijn koffer moet door de scanner en er wordt een plaatje gemaakt. Ik vraag aan de beambten wat uitleg over het plaatje van mijn koffer en ze vertelt mt dat ze het ook niet snapt. En ik mag wel verder, dus wat de zin hiervan is weet ik niet. Overigens ben ik ondertussen wel in Nederland en zetten zich hiermee een Ethiopische gewoonte voort die ik soms niet begrijp.

De treinen rijden op tijd, er zijn geen bevroren wissels, blaadjes op de spoorlijn of mensen die een einde aan hun leven maken. Dus om 8.49 uur ben ik in Elst. Betty staat klaar met het gele gevaar. Na twee weken ben ik weer thuis, het is goed thuis te komen! Ik kijk met voldoening terug op de bijdrage die ik aan Mary Joy kon leveren, vast dat ze hiermee verder komen. En ik heb opnieuw een boeiende ervaring. Inspireren en Verbinding is de payoff van mijn bedrijf **MaPaLaNa**. Iets wat ik in de afgelopen twee weken opnieuw kon vormgeven.

En ik ben terug gekomen met veel (foto) materiaal. En zoals tegenwoordig heel vaak, eigenlijk veel te veel. Een deel van deze foto's is inmiddels online te bekijken. Zie mijn [picasa webalbum](#). En heb je vragen, stel ze gerust!



Ik ben reuze benieuwd naar reacties op mijn dagboek. Vond je het leuk? Heb je ervan genoten? Heb je ook meegelezen op de weblog? Of was het niet waard om mee te lezen? Ik stel je reacties en suggesties erg op prijs. Laat het gerust persoonlijk weten op jan.luursema@planet.nl.

Dit dagboek is je aangeboden door:

Jan Luursema



MaPaLaNa
Kievitshof 7
6662 ZK ELST
Kvk: 54108322

T 0481 – 350815
M 06 53 17 86 81
E jan.luursema@planet.nl
w www.MaPaLaNa.nl



Het doel van deze reis is een initiatief van **Moving Management Foundation** uit Zeist

MFF was founded in 2008 with it's main goal being: Promoting the lasting quality and accessibility of healthcare in developing countries by sharing and exchanging knowledge about leadership and organisational development.

